

Baäycni Gahahn / Beste mors bananar

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkес i Norge.

Overstrett av: Natalia Naïavko (uk), Espen Strange-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Illustrert av: Cathrine Groenewald

Skrevet av: Ursula Nafula

Baäycni Gahahn / Beste mors bananar

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

<https://creativecommonsmonks.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Navigivise 3.0 Internasjonal lisens.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

Бабусин город був чудовий. Там було багато сорго, проса і маніоку (юки). Але найкращими були банани. Хоча бабуся мала багато внуків, я таємно знала, що я була найулюбленніша. Вона часто запрошуvalа мене до себе. Вона завжди розповідала мені маленькі секрети. Але був один секрет, який вона мені ніколи не розказувала: де дозрівали банани.

...

Kjøkkenhagen til bestemor var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananane. Sjølv om bestemor hadde mange barneborn, visste eg i all løyndom at eg var favoritten hennar. Ho inviterte meg ofte heim til seg. Ho fortalte meg òg små løyndomar. Men det var éin løyndom ho ikkje delte med meg: kor ho mogna bananane.

Пізніше того вечора мене покликали мама, тато і бабуся. Я знала чому. Ввечері, коли я лягла спати, я знала, що більше ніколи не буду красти ні у бабусі, ні у батьків, і, звичайно, ні у будь-кого іншого.

...

Seinare den kvelden sende mor, far og bestemor bod etter meg. Eg visste kvifor. Då eg la meg til å sova den natta, visste eg at eg ikkje kunne stela igjen, ikkje frå bestemor, ikkje frå foreldra mine, og definitivt ikkje frå nokon andre.

Ein dag ság eg éi stor strakkorg som stod plassert utanfor huset til bestemor. Då eg spurde kva ho var meint for, fekk eg svaret: «Det er den magiske korga mi.» Ved sida av korga var det flerre bananblad, som bestemor sunde frukt til annan. Eg var nysgjerrig: «Kva brukar du blada til, bestemor?» spurde eg. Det einaste svaret eg fekk, var:

...

Bilthornia: «Læ høpibhe nincia.»
 «Ånoro læ nincia, gøycho?» - A saantara. Bayca tirkun aki gøyca hac bilhacy neppeptara. Meh! traia likabø.
 Kopanhø. Biur kopanhø gyro kirkka gashabonx nincibø,
 Ånoro åk kopanhø, a hoyra y Bilthornia: «Læ høpibhe kopanhø.»
 Akosq oħħoro aħha a noqahna bejnky qismi aħi
 kopanhø ha cohli għira għażiex xatt. Konn a saantara,

Nestet dag var det marknadsdag. Bestemor stod tildegg opp. Ho tok alltid med modne bananar og maniolik for à sejja på marknaden. Eg skunda meg ikkjedje for à vitja hennu den dag. Men eg kunned ikkje vika una hennu veledig lengue.

...

Hacċiñħo ro aħha għażap. Bayca tħopkni jaċċa paho. Boħa saakkien għpari npopħabbatn għażiex i Mahiok (Hok) ha għażżepp. A he noċċiura aħo Hei Tora Aħla. A tie a he mura jaġi.

Було дуже цікаво спостерігати за бабусею, бананами, банановим листям і великою солом'яною корзиною. Ale бабуся відправила мене по якійсь справі до мами. "Бабусю, будь ласка, дозволь мені подивитись, як ти готуєш..." "Не будь впертою, дитинко, роби, як я сказала", - сказала вона, і я пішла.

...

Det var så interessant å sjå på bestemor, bananane, bananblada og den store stråkorga. Men bestemor sende meg av garde til mamma for eit ærend. «Bestemor, ver så snill, la meg få sjå på medan du førebur ...» «Ikkje ver så sta, jenta mi, gjer det du har vorte bede om», insisterte ho. Eg sprang av garde.

Наступного дня, коли бабуся збирала овочі у городі, я тихенько прокралася у будинок і заглянула у корзину. Майже всі банани були дозрілі. Я не стрималася і взяла чотири. Коли я йшла на пальчиках до дверей, я почула, як бабуся кашляла надворі. Мені вдалося заховати банани під сукню і пройти повз бабусю.

...

Neste dag medan bestemor var i kjøkkenhagen og plukka grønsaker, sneik eg meg inn og titta på bananane. Nesten alle var modne. Eg kunne ikkje la vera å ta ein klase med fire. I det eg lista meg mot døra, hørde eg bestemor hosta utanfor. Eg rekte så vidt å gøyma bananane under kjolen og gjekk forbi henne.

Då eg kom tilbake, sat bestemor Utanfor, men med verken korga eller bananane. «Bestemor, kor er korga, kor er bananane, og kor ...» Men det einaste svareret eg fekk, var: «Dei er på den magiske staden min.» Det var så skuffande!

•

Konu a tövöph
gyűjti hi kopszinh
Bci Gáhahn, i Át-
„Bonh Bci Mod
po3ahapbaháj

Neste dag, da bestemor kom for å vitja mor mi, skunda eg meg av garde til huset hennar for å sjekka bananane ein gong til. Det var ein klase veldig modne bananer der. Eg tok ein og gøyde den i kjolen min. Etter at eg hadde dekt korga, gjekk eg bak huset og åt den fort. Det var den sotaste bananen eg nokosinne hadde smakt.

1

Hacțiynhořo ařha, kouři gadyča upinnuřa do moei man, a
mohirňa y gadyčny xaty, uřož nepěripnři gahan uře
paři. Tam byrno křipka ařyke Aopřinři gahabi. A břazna
ořaní i saxobarařa y cbole nřatřa. Hakpnřmu kopšnřy, a
miliura řa gýřnřok i mřunřko řiřna gahah. Hle 6yř
hanicorjálmři gahah, kruni a kouři-hégyřp kyutýbara.

Через два дні бабуся попросила мене принести її ціпок із спальні. Як тільки я відкрила двері, я відчула сильний запах дозрілих бананів. У кімнаті стояла бабусина велика чарівна солом'яна корзина. Вона була добре захована під старою ковдрою. Я підняла ковдру і понюхала цей дивовижний запах.

...

To dagar seinare bad bestemor meg om å henta stokken hennar frå soverommet. Så snart eg opna døra, vart eg møtt av den sterke lukta av modne bananar. I det inste rommet var den store magiske stråkorga til bestemor. Han var godt gøymd av eit gammalt teppe. Eg løfta det og lukta på den vedunderlege angen.

Бабусин голос застав мене зненацька, коли вона покликала мене: "Що ти там робиш? Поспіши і принеси мені ціпок." Я побігла і винесла ціпок. "Чому ти посміхаєшся?" - запитала бабуся. Її питання змусило мене зрозуміти, що я досі посміхалася від того, що дізналася про її чарівне місце.

...

Stemma til bestemor skremde meg då ho ropte: «Kva held du på med?» «Skund deg og ta med stokken.» Eg skunda meg ut med stokken hennar. «Kva er det du smiler for?» spurde bestemor. Spørsmålet hennar fekk meg til å innsjå at eg enno smilte over oppdaginga av den magiske staden hennar.